Lotus corniculatus L., 1753

- trevo de cornos, zoco de noiva, corniños, pé de Xesús
- cuernecillo, trébol de cuernos, corona de rey, zapaticos de la Virgen
- kordoi, behi-adarbakarra
- banya de cabra, corona de rei, lot corniculat, lot banyut
- birdsfoot trefoil
- cornichão

ESTADO DE CONSERVACIÓN

EX ES CR EP VU CA PM

EX: en perigo de extinción; **ES**: extinta en estado silvestre; **CR**: en perigo crítico; **EP**: en perigo; **VU**: vulnerable; **CA**: case ameazada; **PM**: preocupación menor

DIVISION	CLASE	ORDE	FAMILIA	XÉNERO
Magnoliophyta	**Magnoliopsida**	**Fabales**	**Fabaceae**	***Lotus***

ORIXE

Europa.

CARACTERÍSTICAS

Herba perenne, glabra, sedosa ou vilosa. Talos de ata 80 cm, decumbentes ou ascendentes, raramente erectos, ramificados, xeralmente sólidos, ás veces ocos na base. Follas con 5 folíolos. Inflorescencias con 1-6 flores e unha bráctea xeralmente trifololiada. Cáliz actinomorfo ou bilabiado, subglabro, máis ou menos viloso ou seríceo. Corola 8-16 mm, amarela con veas púrpuras ou avermelladas. Estilo máis ou menos cilíndrico, sen dentes. Froito leguminoso, cilíndrico, erecto, estendido ou lixeiramente colgante, con 5-15 sementes uniseriadas. Sementes de 1,2-2,2 mm, máis ou menos globosas ou oblongoides, de cores marróns, ás veces con manchas negras. Florece de abril a setembro.

HÁBITAT

Prados, gretas rochosas e ladeiras de cascallos. En todo tipo de substrato. Dende o nivel do mar ata 3300 m.

DISTRIBUCIÓN

Europa, Asia, Norte de África e a Macaronesia. Case toda a Península Ibérica e as Illas Baleares e as Canarias, sendo menos frecuente no suroeste de España.

CURIOSIDADES

É unha planta forraxeira para o gando. Usábase como medicinal para tratar doenzas como a ansiedade, o insomnio ou problemas dixestivos.